

Un Hotel de lujo será instalado en nuestra Ciudad

emplazado en los números 10 al 17 del Paseo del Generalísimo, tendrá, además, fachadas en las calles de 18 de Julio y de San Ramón

INTERIOR I EXTERIOR

—Senyor Over, ja es fa vella la seva roba interior. Això em deia la minyona ara farà un mes o dos.

--Doncs quan vagi a Barcelona que allà hi ha de tot i bo, miraré alguna botiga i me'n compraré tres jocs.

I a Càn Pons, Camiseria, carrer del Mig, trenta dos obro la porta.

--Bon dia.

Entro i dic,

--A veure noi, calçotets i samarretes gènere de distinció.

--Miri, aquests són marca «Eclipse» diu el noi del mostrador escampant lo dels armaris. **Pro** aquests altres són millors, són de marca «La Cigüeña», bon teixit i confecció, com ja veu vostè, complerta.

--Bé, I de preu com està això?
--Ja verà, les camisetes...
--No. De camisetes no; de camises grans o xiques, a casa ja en tinc bé prous.

Jo voldria samarretes.
--Si: ja sé el que vostè vol, pero és que aquí a Barcelona ho diem així tothom.

--Si: bé **bueno, vaya vaya** la qüestió és fer confusió, que una cosa és la camisa que va en part, a l'exterior i una altre el que va a dintre o sigui, a l'interior.

I, quan costa cada pessa?
--Aquí està marcat i tot, duescentes vint pessetes més disset més. Així son...
--Veig que em vindran grans, em ja m'enten. [sembla:
--Bé l'entenc prou.

--I els calçotets què valdrien?
--Aquí en diem **pantallons**.
--Es que així són mes barato?
--No senyor, es qüestió de nom.

Com que hem vist tants papanates que els agrada anar pel món com si anessin a banyar-se, i les coses tal com són, dient calçotets o calces n'auriem venut ben pocs

--Ah, Si: **bueno vaya vaya**, ja ho diu bé. Qüestió de nom.

Veiam doncs aquesta talla...
--Duescentes trenta nou.
--Deu ser el número de serie.
--No; que és el preu per tothom.

I al carrer em trec la llibreta, i comenzo a repassar, i veig que el mateix article, talla, marca i qualitat, justament, dos anys enrera, em costava la meitat.

He perdut, doncs, el viatge. Si queestic ben arreglat! Aquí hi deu haver estraperlo. Aquí hi ha gat amagat.

Consultaré a la minyona, com tinc de resoldre el cas.

I si teniu paciència, acabaré d'explicar, com la sort va protegir-me per quedar ben equipat.

I considerat un deute, continuar la narració, vos diré, que la minyona, me va dar la solució.

--Vostè que va per les viles, seguint les Festes Majors, Aplecs i Mercats i Fires, de tots aquets encontorns, trobarà per les parades dels mercats de per qui aprop, i a bon preu, tots els articles, i podrà triar millor.

--Doncs, digui'm una botiga, una casa, algun recó, que no fassin estraperlo i tinguin gènere bo.

--Ja veurà, això no puc dir-ho, s'ha d'anar amb compte amb això, no voldria que es pensessin que cobro la comissió.

--**Bueno, bueno;** tants escrúpols! M'espavillaré tot sol.

I en un mercat de La Selva, no em convé que es digui el nom, voltant per carrers i places, entre aquella animació, on tots creuen fer negoci, comprador i venedor, jo anava mirant parades, fent el distret i el badoc.

Fins que sento que algú em crida.
--Vingui aquí, senyor!, senyor!.

Es estrany que aquí em coneguin, és estrany pensava jo, i més, que em donguin el tracte, aquest tracte superior, gent que ni sap si sóc soci del Cassino dels Senyors.

I d'entre piles de roba, i trajos de confecció, se'm presenta una senyora, i entrem en conversació.

I ara canviaré la rima, millor dit, el consonant, i així podré dir més coses, sense fer-ho massa llarg.

Doncs, la senyora va dir-me, la senyora del mercat.
--Jo he ballat en el seu rotlló i és per xò que l'he cridat.

Què desitja, trii, trii, que a n'aquí de tot hi ha: tovalloles, coixineres, llençols, trajos de mudar mitges, mitjons i **refajos**.

--Què son **refajos**?
--No ho sap?

són unes faldilles llargues, que les senyores, abans, portaven sota les altres, i així anaven escombrant la pols de tota la casa.

--Això és pràctic, Endevant. Un regalo a la minyona, d'això que diu, servirà, per estalviar escombres.

--Bé si, **bueno**, pro veurà, una senyora amb **refajo** amb la moda curta actual no estaria bé, i me sembla que seria fer el gegant.

--Està bé, fora **refajos** i ara a veure, anem al gra, jo voldria samarretes.
--Desseguida, ja veurà,

I destapa quatre caixes, que em varen deixar encantat. Allò era cosa fina resistent, de qualitat.

--I el preu, es cosa enraonada?
--Miri, a n'aquí el té marcat.
--Em sembla molt acceptable. I els **pantallons**, com estan?
--Han d'anar amb l'americana com aquesta d'aquí dalt,

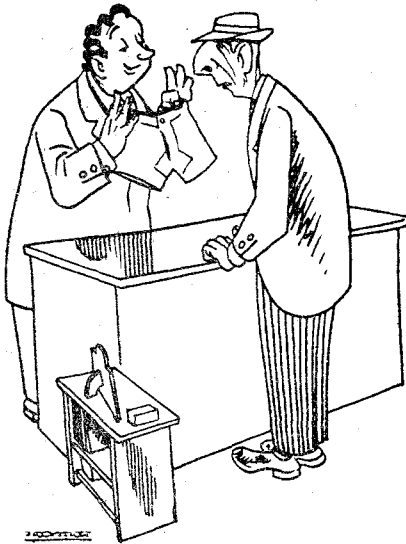
I altre cop, pero a l'inversa, vaig tenir-li d'explicar, que el nom no feia la cosa, i a la fi varem quedar, tan d'acord en tots els tractes, que li vaig dir,

HUMOR

--Com s'ho fa per poguer donar les peces de tan bona qualitat, tant barato que resulta, casi casi a la meitat del que es paga a Barcelona?

I me contesta,

--Es molt clar. Primerament, jo sóc vidua.
--Doncs que sigui per molts anys.
--Jo reparteixo la feina.

compro amb oportunitat quan les coses estant baixes, i no compro a tipos alts, i compto en tenir molt giro posant preus no massa cars.

--Es comprèn, sent sardanista sap de repartir i comptar.

Resultat: que amb l'entrevista, vaig anar-me'n, carregat de roba de tota mena, per una casualitat.

De tot això, jo en dedueixo, que, a n'a la nostra Ciutat ens convindria una vidua, com aquesta del mercat.

De vidues ja n'hi han algunes. Es com per tot, ja se sap.

Pro que sigui sardanista i que sàpiga comptar, i que vengui samarretes, jo al **menos**, no en conec cap.

OVER

Mucho se ha hablado durante estas pasadas semanas respecto a la compra por parte de una Compañía americana, de terrenos e inmuebles destinados a la edificación en nuestra ciudad de un hotel de lujo.

Realmente, la importancia turística de la Costa Brava va en aumento:

El verano pasado, desfilaron por nuestra ciudad 18.300 turistas ingleses y franceses en su mayoría.

La próxima temporada será bastante más concurrida, calculándose en unos 26.000 los forasteros que nos visitarán.

Es evidente que la capital de la Costa Brava no está preparada para dar alojamiento a tal contingente de turistas.

Dándose cuenta de ello y de las posibilidades turísticas de nuestra ciudad, la «International Touring» de Nueva York, propietaria de agencias de viajes y explotadora de una cadena de hoteles en el Mediterráneo, no pudiendo por si sola invertir capital en España, se asocia con la «Inmobiliaria Española del Este de España» y en Barcelona funda una filial con el nombre de «Nacional Hotelera Española, S. A.» aportando en divisas, el 49 % del capital acción de acuerdo con la Ley de 8 de diciembre de 1943, reguladora de los capitales extranjeros en España.

Esta «Nacional Hotelera Española, S. A.» a mediados del pasado mes de noviembre, destacó en San Feliu a dos de sus apoderados quienes se pusieron en contacto con los propietarios de varios terrenos e inmuebles, con vistas a su adquisición, para la edificación de un hotel.

Varios fueron los tanteos: El «Bar la Playa», los «Baños Sant Elm», los núms. 22 y 23 del Paseo del Generalísimo y sobre todo el «Café Oriente», con cuya Sociedad propietaria casi se llegó a un acuerdo.

Finalmente, dicha firma comercial ha adquirido por partes y por una cifra global de 4.853.000 pesetas los solares y edificaciones existentes en el Paseo del Generalísimo comprendidos entre los núms. 10 al 17, ambos inclusive, es decir, la hondonada comprendida entre la casa de D. Salvador Vidal (junto al «Café Oriente») y la de D. Luis Duch (casa del Rayadillo) ambas inclusive.

Estas dos casas y las propiedades de los Sres. Domenech, Basart, Baus, Estrada y Casas, comprendidas entre aquellas, juntamente con la de la Sra. Vda. Sánchez en la calle de San Ramón (junto a la de «San Roque»), proporcionan a la «Nacional Hotelera Española, S. A.», 49,30 metros de fachada en el Paseo del Generalísimo, 71 m. en la calle «18 de julio» y 53,20 m. en la de «San Ramón», con una superficie de terreno de 3.500 metros cuadrados aproximadamente.

Interesando que el próximo verano el hotel esté en pleno funcionamiento, «Obras y Derribos, S. A.», de Barcelona, bajo la dirección técnica y procedimientos especiales de la «Structure and Buildings Ltd.» se ha comprometido a construir el hotel en menos de seis meses.

Dicho hotel, cuyo nombre no está fijado todavía, será casi idéntico al «De la Promenade» de Niza y estará rodeado de un parterre de 8 metros de fondo, frente al Paseo y de 5 metros en las otras dos calles, parterres muy apropiados para, en verano, instalar veladores bajo parasoles.

En la planta baja habrá un amplio bar-salón americano, para fiestas.

Los sótanos, de doble piso de 3 metros de altura de techo, contendrán los garajes, con plataforma elevadora para los coches, con entrada por la calle de «San Ramón».

El edificio constará de cinco pisos, conteniendo en total 400 habitaciones con todo el confort moderno,

LLIF ODALL, autor de estas líneas, nos comunica que el primer golpe de piqueta y colocación de la primera piedra, tendrán lugar el viernes 28 de los corrientes, festividad de los Santos Inocentes. Repetimos: Festividad de los Santos Inocentes.